

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Politionele Beleidsondersteuning

VEILIGHEIDSMONITOR 2006

Analyse van de enquête voor de
provincie Oost-Vlaanderen

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in Oost-Vlaanderen	6
1.3. Profiel van de respondenten van Oost-Vlaanderen	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Oost-Vlaanderen	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Oost-Vlaanderen	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Oost-Vlaanderen	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Oost-Vlaanderen	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Oost-Vlaanderen	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Oost-Vlaanderen	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Oost-Vlaanderen	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Oost-Vlaanderen	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i>	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 33
7.5. Belangrijkheid en evaluatie van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Oost-Vlaanderen van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de provincie Oost-Vlaanderen en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2006.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Oost-Vlaanderen werden 3799 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1594.

1.2. Responsgraad in Oost-Vlaanderen

Om de 3799 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren, werden 7424 nummers gebruikt, waarvan er 1099 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (1596) en aantal weigeringen tijdens het interview (222), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 67,6%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons komt overeen met het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	6325
Aantal afgenomen enquêtes	3799
Afspraak (later terugbellen)	49
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	0
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	1568
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	222
Weigering om deel te name via telefoon	28
Geen Frans of Nederlands	118
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,...)	424
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	117
Geen contact	1099
Geen antwoord	749
Antwoordapparaat	299
Bezet	51
Totaal	7424

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Oost-Vlaanderen om 3799 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 68%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten van Oost-Vlaanderen

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Oost-Vlaanderen. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

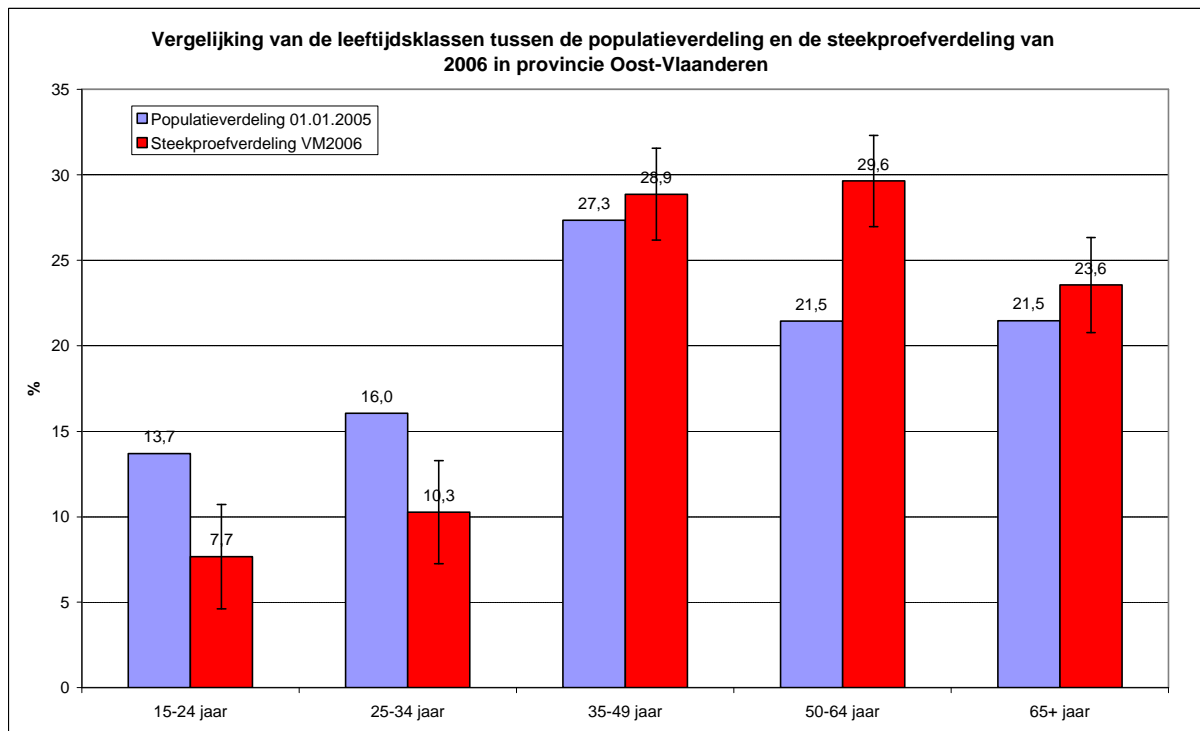

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Oost-Vlaanderen. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 1.154.955.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Oost-Vlaanderen

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (57%), woninginbraak (45%) en agressief verkeersgedrag (41%). Bijna de helft van de inwoners van Oost-Vlaanderen beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Deze drie problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 55 en 60%).

Deze drie problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende drie buurtproblemen worden door iets meer dan 30% van de respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (38%), fietsendiefstal (32%) en diefstal uit auto's (31%).

Alle buurtproblemen worden als minder problematisch ervaren in Oost-Vlaanderen dan het landelijk gemiddelde. Behalve fietsendiefstal, dit buurtprobleem komt evenveel voor in de provincie Oost-Vlaanderen als op federaal niveau.

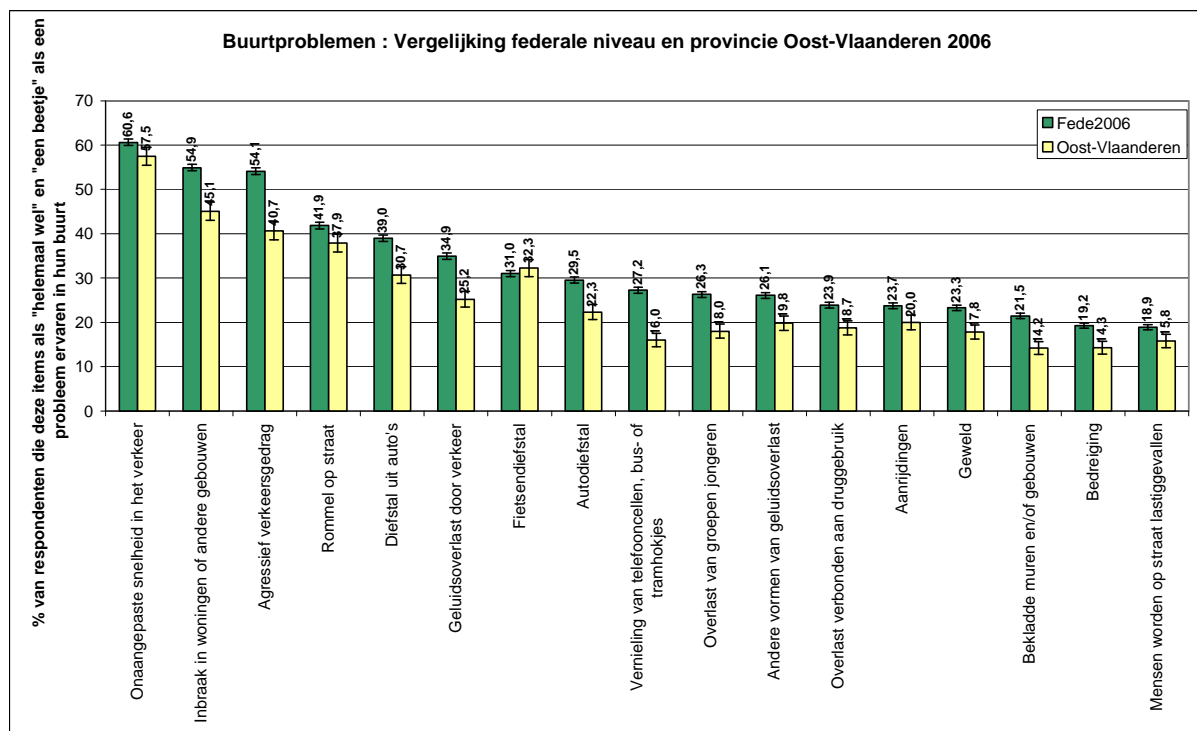

Fig. : De buurtproblemen in Oost-Vlaanderen in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Oost-Vlaanderen

De drie grootste buurtproblemen in Oost-Vlaanderen zijn zoals op het federaal niveau onaangepaste snelheid in het verkeer, inbraak en agressief verkeersgedrag.

Tussen 2004 en 2006 zijn er enkele stijgingen waar te nemen in Oost-Vlaanderen voor een deel van de buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: rommel op straat (van 32 naar 38%), diefstal uit auto's (van 27 naar 31%), fietsdiefstal (van 27 naar 32%), overlast verbonden aan druggebruik (van 15 naar 19%), geweld (van 13 naar 18) en mensen die op straat worden lastig gevallen (van 12 naar 16%).

Er zijn geen significante dalingen vastgesteld tussen 2004 en 2006. Wanneer we op langere termijn kijken dan valt op te merken dat sommige buurtproblemen een dalende tendens kennen. Dit is het geval voor de buurtproblemen onaangepaste snelheid in het verkeer (van 65% in 2000 naar 57% in 2006), inbraak (van 53% in 2000 naar 45% in 2006) en andere vormen van geluidsoverlast (van 24% in 2000 naar 20% in 2006).

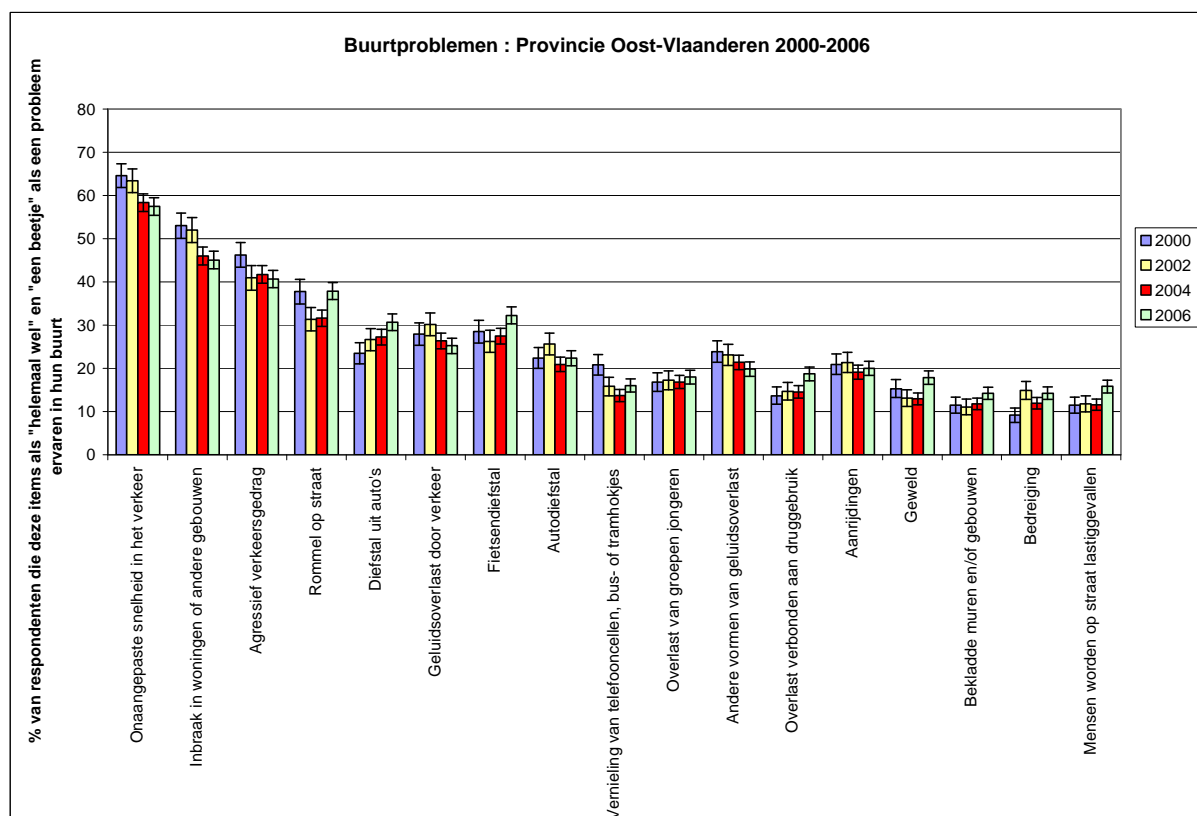

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd ; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Oost-Vlaanderen

Tussen 1998 en 2000 is er een stijging waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Oost-Vlaanderen. Vanaf 2000 is er een dalende tendens tot 2004. Het zijn uiteindelijk 7% van de bevroegde burgers die aangeven zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen in 2006, dit is een status quo met 2004.

In vergelijking met het landelijk gemiddelde liggen de onveiligheidspercentages bijna steeds significant lager in Oost-Vlaanderen.

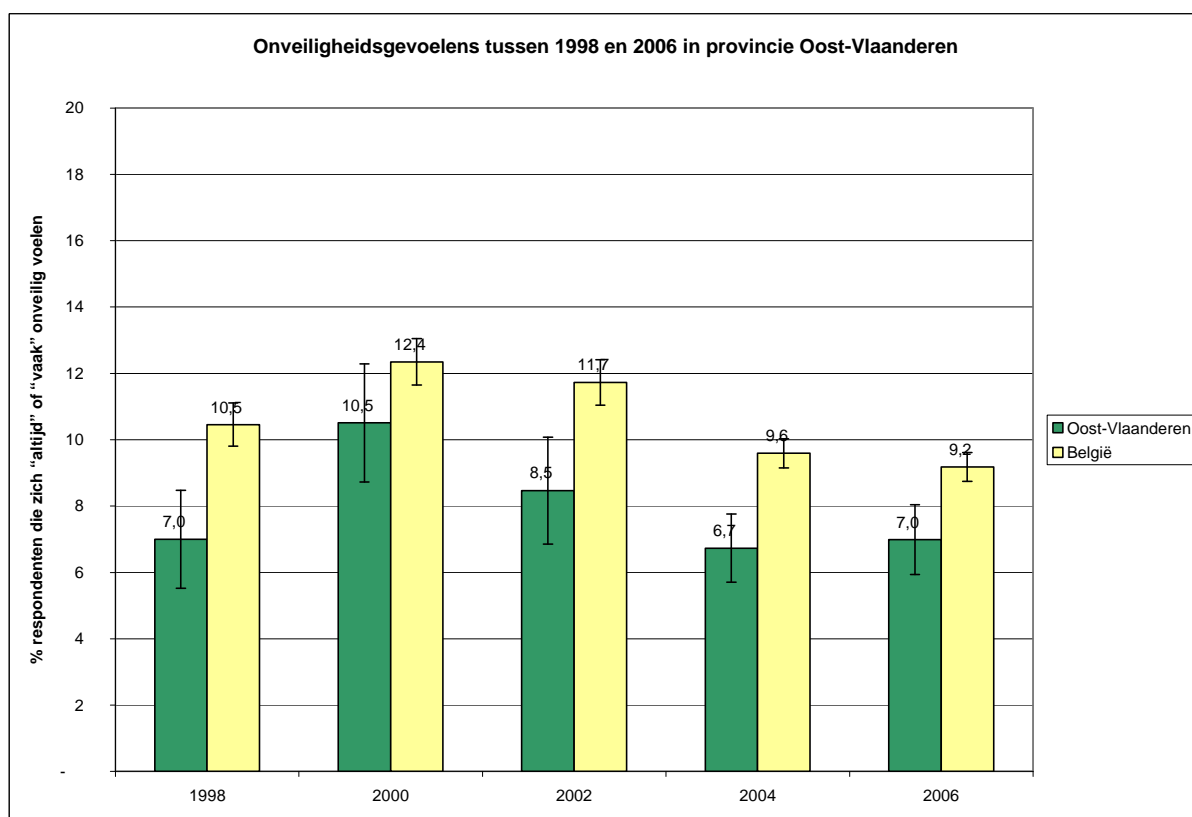

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Oost-Vlaanderen

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

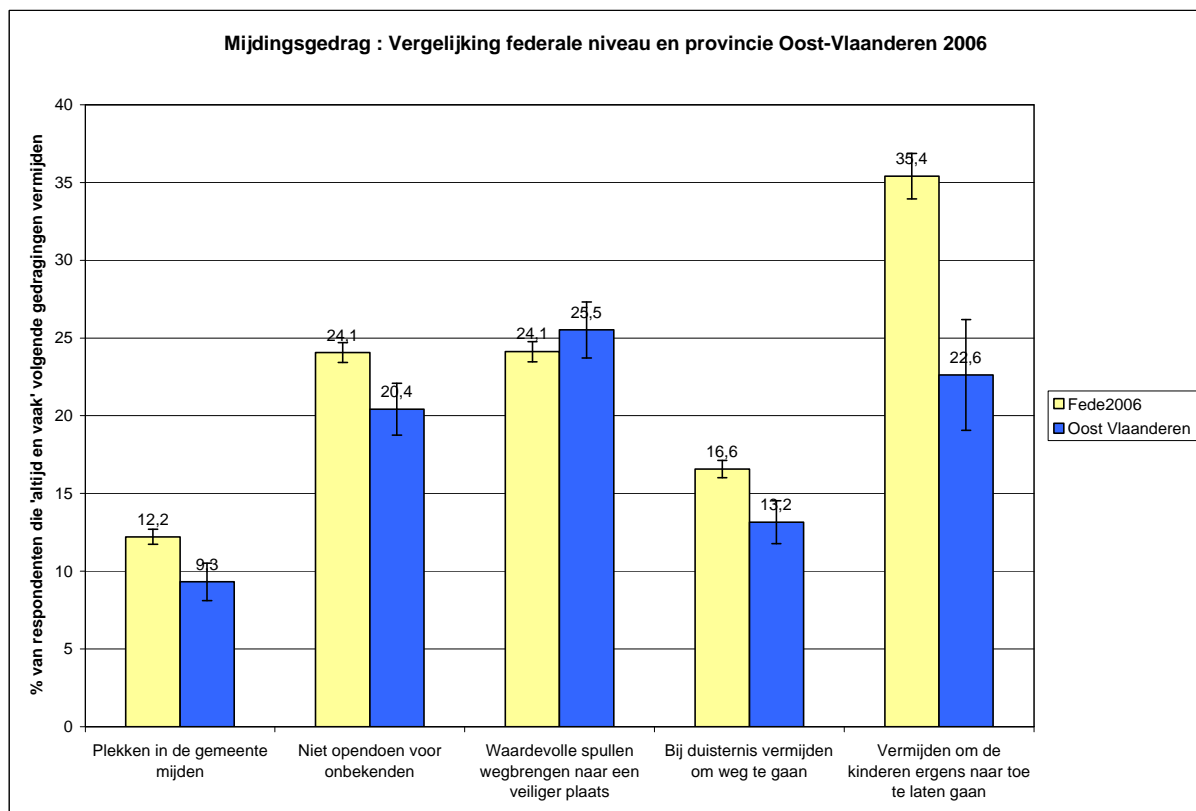

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Oost-Vlaanderen blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 26% van de burgers brengt "altijd of vaak" zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats en 23% van de respondenten geeft aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. 20% vermijdt "altijd of vaak" om de deur te openen voor onbekenden, 13% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 9 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we Oost-Vlaanderen vergelijken met heel België dan zien we dat merendeel van de mijdingsgedragingen significant minder voorkomen in Oost-Vlaanderen. Enkel het mijdingsgedrag 'waardevolle spullen wegbrengen naar een veiligere plaats' verschilt niet van het nationaal gemiddelde.

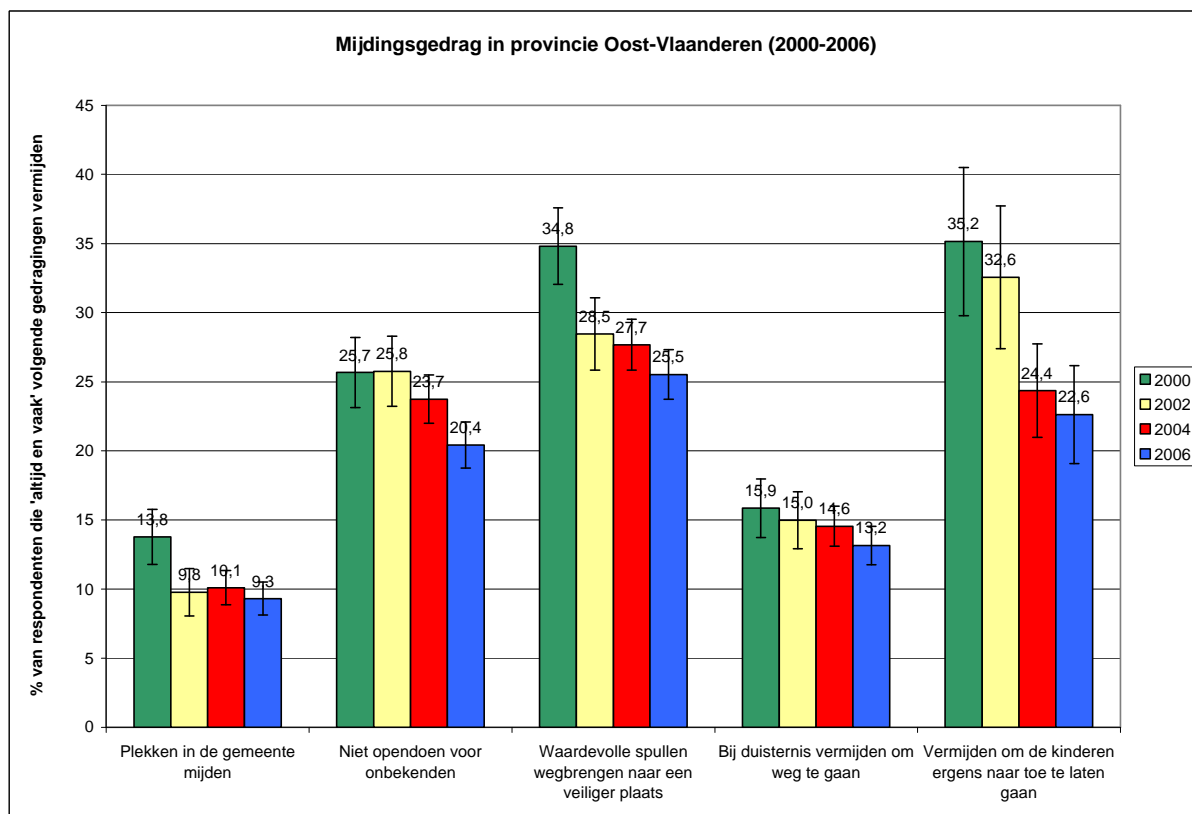

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 kennen de mijdingsgedragingen niet opendoen voor onbekenden en waardevolle spullen wegbrengen naar een veiliger plaats een significante daling, de overigen zijn ongewijzigd gebleven tegenover 2004. Wanneer we op langere termijn kijken dan zijn alle mijdingsgedragingen significant gedaald, met als opvallendste vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan (van 35% in 2000 naar 23% in 2006) en het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 35% in 2000 naar 25% in 2006).

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Oost-Vlaanderen

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

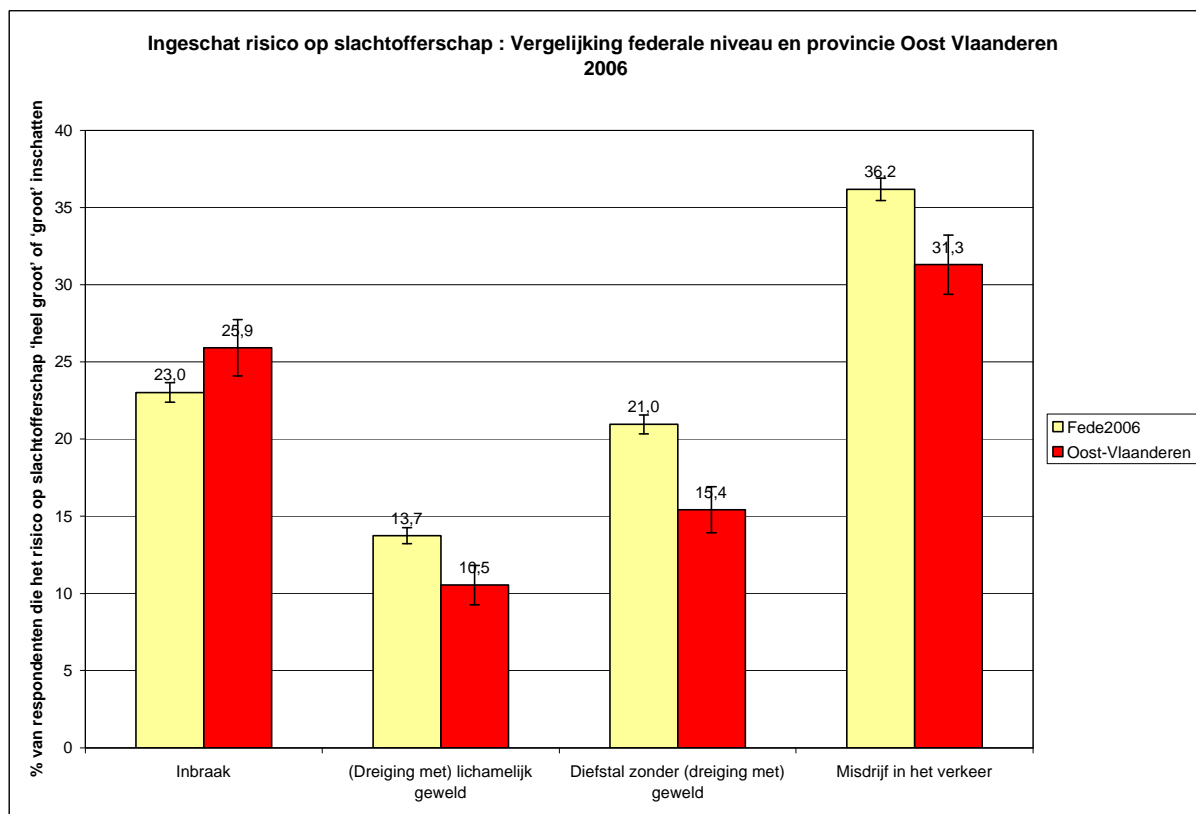

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4..).

De burgers die werden ondervraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,..) wordt het hoogst ingeschat. 31% van de bevroagde burgers beschouwen de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak of wordt als (heel) groot ingeschat door 26% van de bevroagde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (15%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (10%).

Wanneer we de provincie Oost-Vlaanderen vergelijken met heel België dan zien we dat het ingeschat risico op een inbraak in de komende 12 maanden significant hoger is in Oost-Vlaanderen dan het landelijk gemiddelde (26% tegenover 23%). Het tegenovergestelde geldt

voor het ingeschat risico op een diefstal zonder (dreiging met) geweld. De inwoners van Oost-Vlaanderen schatten het risico om hiervan slachtoffer te worden lager in (15% tegenover 21%). Hetzelfde geldt voor misdrijf in het verkeer (31% tegenover 36%) en lichamenlijk geweld (16% tegenover 14%).

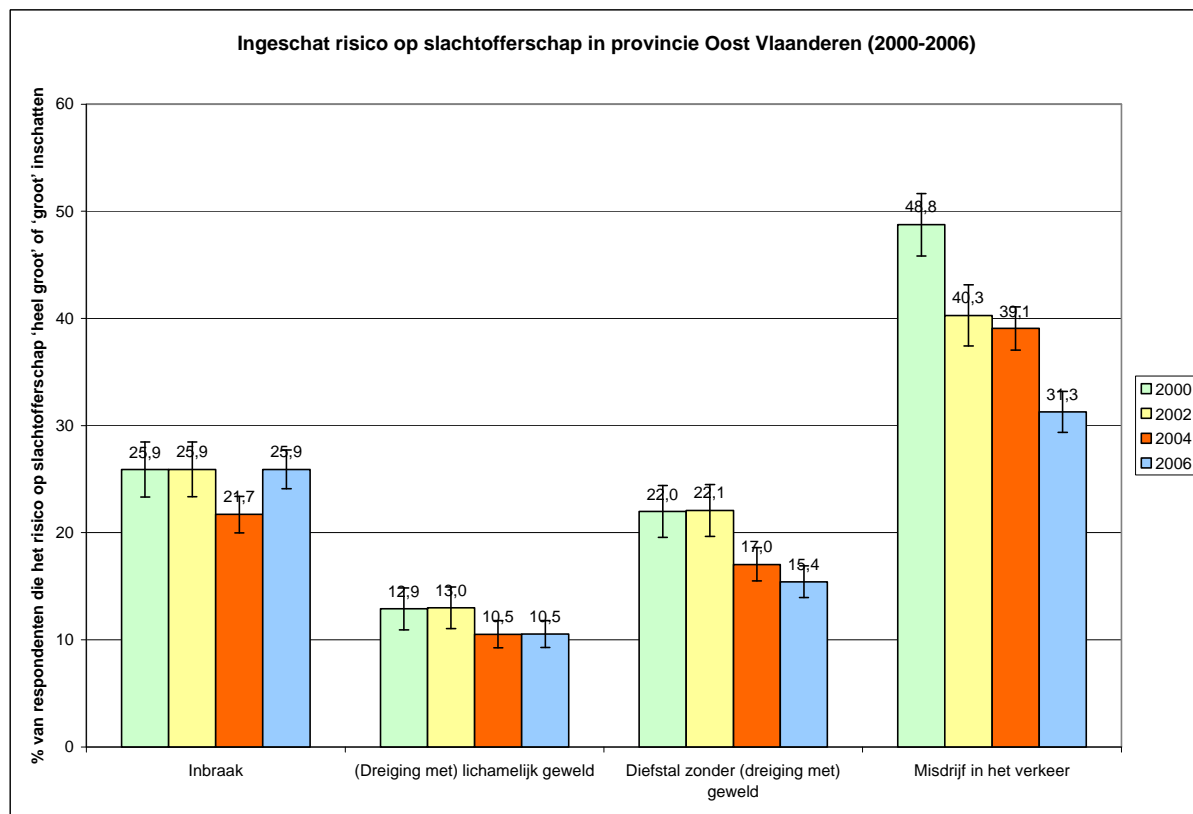

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake ingeschat risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijking met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Het ingeschat risico op inbraak kende een daling in 2004 naar 22% om vervolgens terug te stijgen in 2006 (26%) tot hetzelfde niveau als 2000 en 2002. De overige ingeschatte risico's op slachtofferschap kennen een eerder continue dalende tendens. Zo is er bij lichamenlijk geweld een daling van 13% in 2000 en 2002 naar 10% in 2004 en 2006. Ook het ingeschat risico diefstal zonder geweld kent een status quo in 2000 en 2002 rond 22% om vervolgens te dalen naar 17% in 2004 en 15% in 2006. Misdrijf in het verkeer tenslotte, kent een sterke daling tussen 2000 (49%) en 2002 (40%) om vervolgens na stabilisatie in 2004 nog verder te dalen tot 31% in 2006.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Oost-Vlaanderen

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

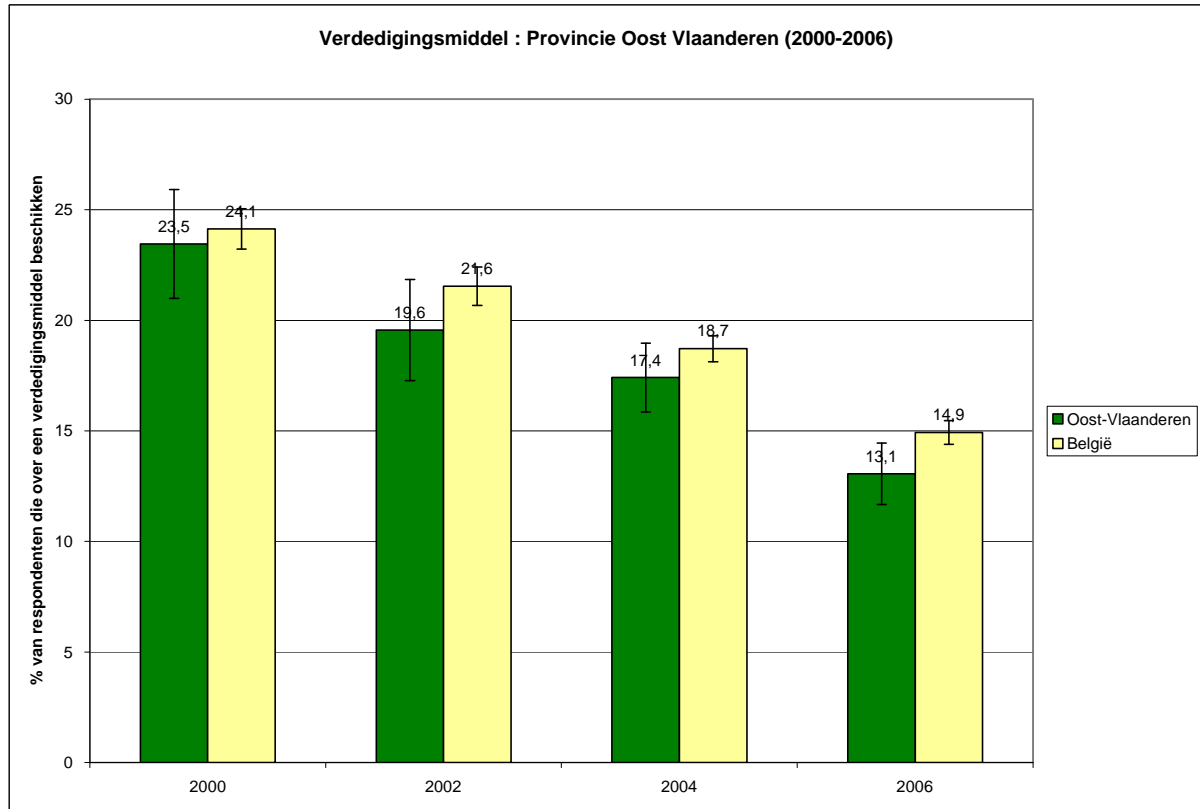

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel aangaat, is er een dalende tendens waarneembaar sinds 2000, van 23% naar 13% in 2006.

In de afgelopen jaren bezaten evenveel Oost-Vlamingen over een verdedigingsmiddel als het nationaal gemiddelde, enkel in 2006 is er een significant verschil tussen beide niveaus. In 2006 beschikt 15% van de Belgen over een verdedigingsmiddel, in Oost-Vlaanderen gaat het om 13%.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Oost-Vlaanderen

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsendiefstallen » en « bromfietsendiefstallen ».

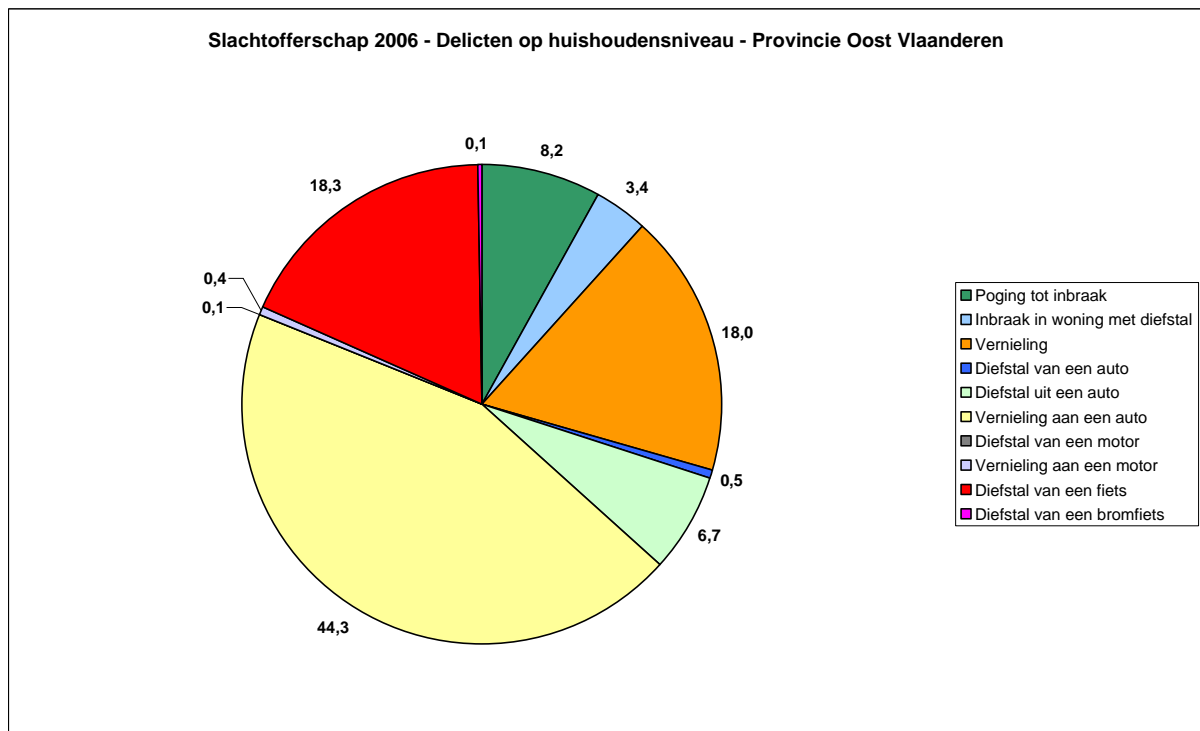

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: VG. sla A.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn (44%). De burgers worden ook vaak slachtoffer van fietsdiefstal en van vernieling; deze feiten komen ongeveer evenveel voor: 18%. De andere delicten worden in minder dan 10% van de gevallen vermeld.

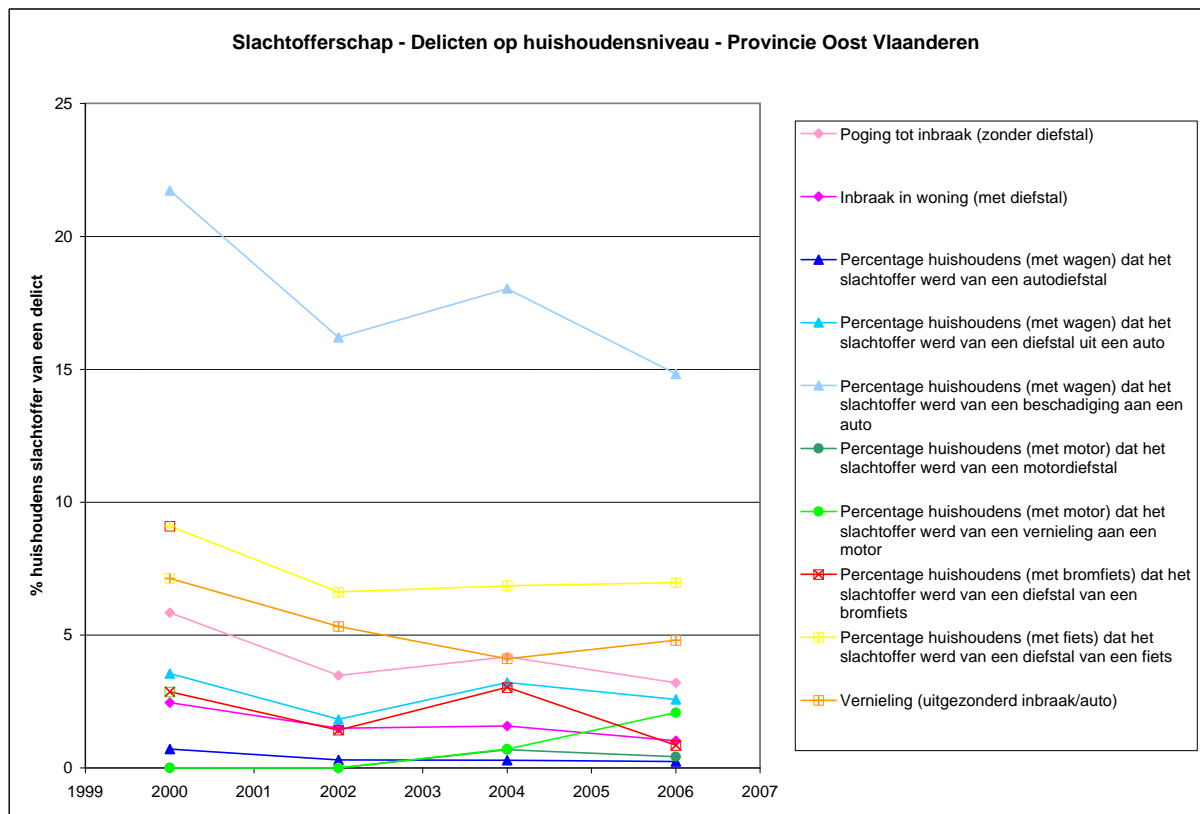

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: VG. sla B.1.2., VG. sla B.1.3., VG. sla B.2.2.2., VG. sla B.2.3.2., VG. sla 2.4.2., VG. sla 3.1.2., VG. sla B.3.2.2., VG. sla B.3.3.2., VG. sla B.3.4.2., VG. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de provincie Oost-Vlaanderen het vaakst slachtoffer van ‘beschadiging aan een auto’ (15% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage. Daaropvolgend zijn het fietsdiefstallen (7%) en vernielingen (5%) waarvan de huishoudens slachtoffer werden in de afgelopen 12 maanden. Deze volgorde vonden we tevens terug in 2000. De andere delicten komen in 2006 minder dan 5% voor.

We konden vaststellen dat het merendeel van de delicten op huishoudensniveau in Oost-Vlaanderen op significante wijze daalde tussen 2000 en 2002.

Ten opzichte van de voorgaande Veiligheidsmonitor in 2004, kennen verschillende misdrijven in 2006 een tweede dalende fase. Deze is (licht, doch statistisch) significant voor: “poging tot inbraak” en “inbraak”, “diefstal uit een auto”, “beschadiging aan een auto” en “diefstal van een bromfiets”. Voor de overige huishouddelicten zijn er geen significante wijzigingen tussen 2004 en 2006.

Gezien de globale evolutie in de provincie Oost-Vlaanderen kan men vaststellen dat huishoudens significant minder vaak slachtoffer werden van bepaalde delicten in 2006 dan in 2000. Dit is zo voor “poging tot inbraak” (5,8% in 2000 – 3,2% in 2006), “inbraak” (2,5% – 1%) en “beschadiging aan een auto” (21,7% - 14,8%). Voor deze misdrijven ging de daling in 2 fasen; tussen 2000 en 2002 en tussen 2004 en 2006. Op federaal niveau kennen deze delicten een dalende trend.

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Oost-Vlaanderen

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

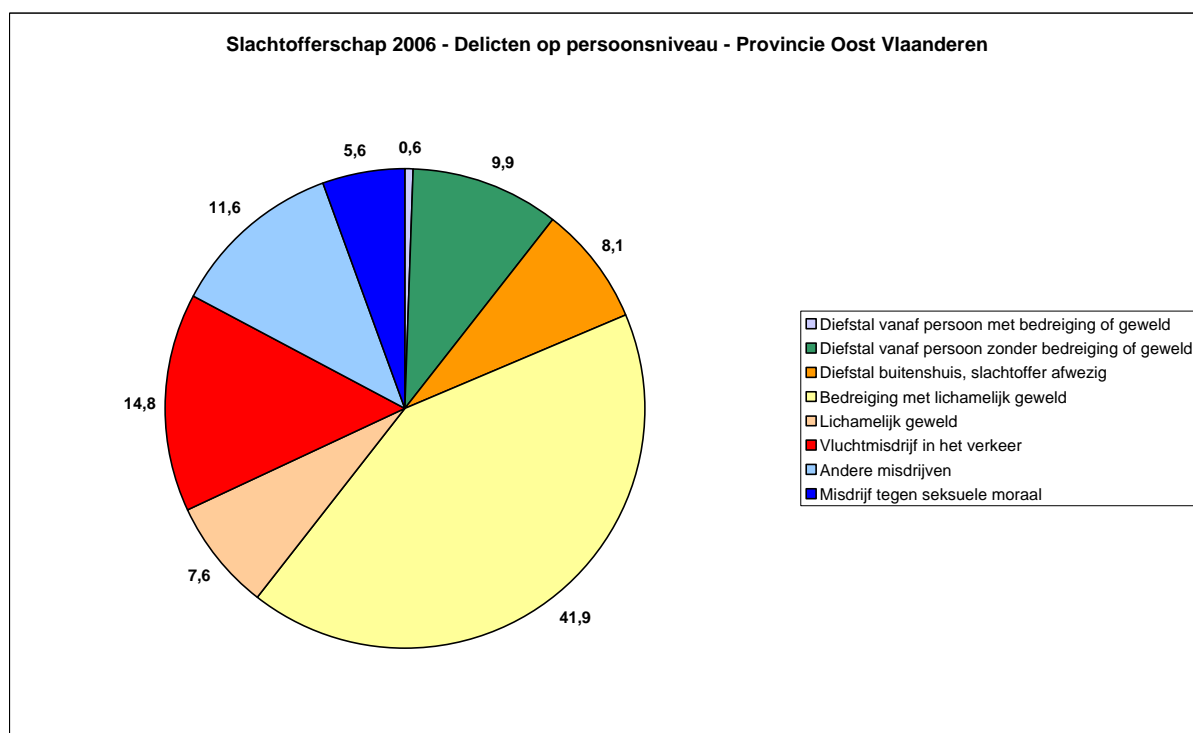

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel VG. sla C.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging lichamelijk geweld” die zich met 42% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. Vervolgens werden vluchtmisdrijf (15%) en “andere misdrijven” (12%) genoemd. 1 op de 10 keer was men slachtoffer van diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging. Bij iets minder dan 1 op 100 slachtoffers werd er bij de diefstal geweld gebruikt of werd het slachtoffer bedreigd. De andere delicten situeren zich tussenin (minder dan 10%).

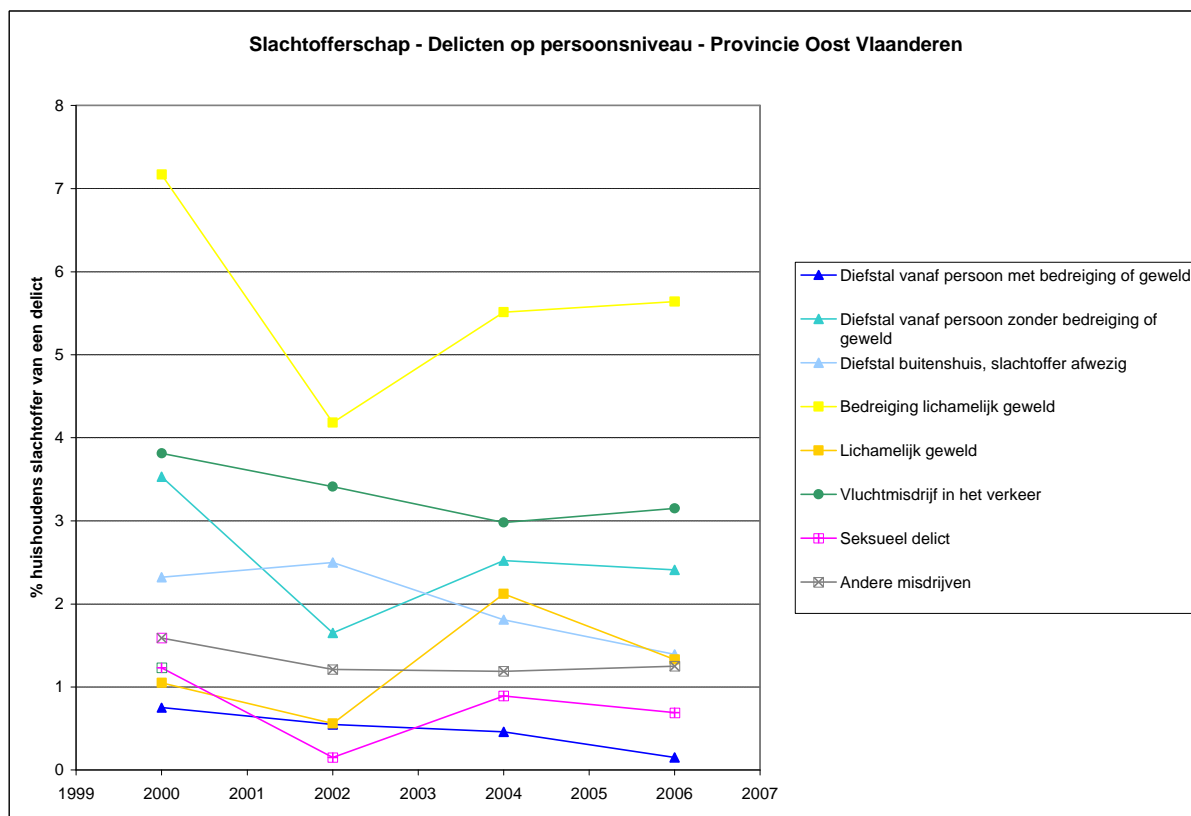

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: VG. sla D.2., VG. sla D.3, VG. sla D.4., VG. sla D.6., VG. sla D.7., VG. sla D.8., VG. sla D.9., VG. sla D.10.).

In de loop der jaren is ‘bedreiging met lichamelijk geweld’ het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden in de provincie Oost-Vlaanderen (5,6%). Op de tweede plaats vinden we “vluchtmisdrijven in het verkeer” (3,2%) en sedert 2002 staan op de derde plaats opnieuw de diefstallen vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging (2,4%). Dit is tevens de “top 3” op federaal niveau.

In de provincie Oost-Vlaanderen zijn er voor de meeste persoonsdelicten geen significante wijzigingen in het percentage slachtoffers in 2006 ten opzichte van de voorgaande Veiligheidsmonitor in 2004. De volgende misdrijven vormen hierop een uitzondering en kennen wel een statistisch significante daling: de diefstallen vanaf de persoon met bedreiging of geweld, de diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer en de feiten van lichamelijk geweld.

In 2002 kende een aantal delicten een absoluut laagtepunt. Het percentage slachtoffers van bedreigingen met lichamelijk geweld, van diefstallen vanaf de persoon zonder bedreiging of geweld en van seksuele delicten kende ten opzichte van 2000 in 2002 een significante vermindering om vervolgens in 2004 significant te stijgen. In 2006 komen diefstallen vanaf de persoon zonder bedreiging of geweld minder voor dan in 2000 (3,5% – 2,4%). Een significante (licht) dalende tendens tussen 2000 en 2006 stellen we vast bij diefstallen vanaf de persoon met bedreiging of geweld (0,8% in 2000 – 0,2% in 2006) en bij diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (2,3% – 1,4%).

4.3. Melding en aangifte

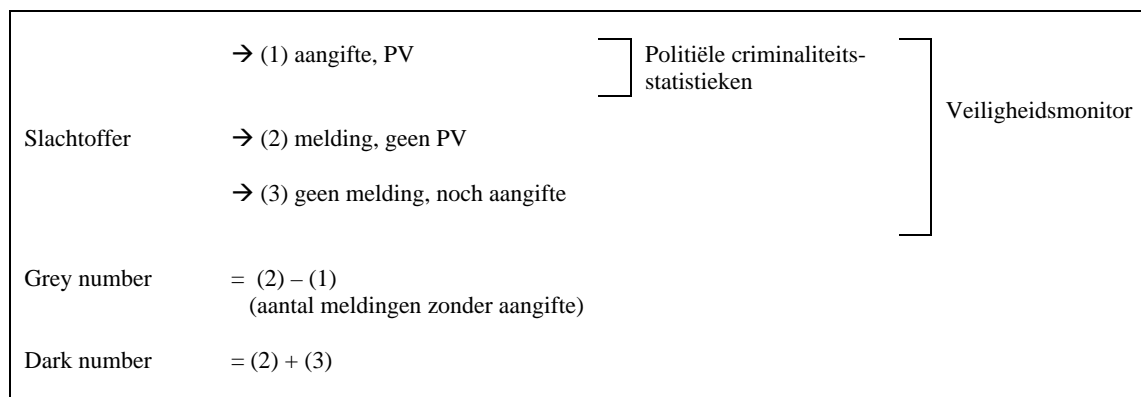
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politieke en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politieke geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

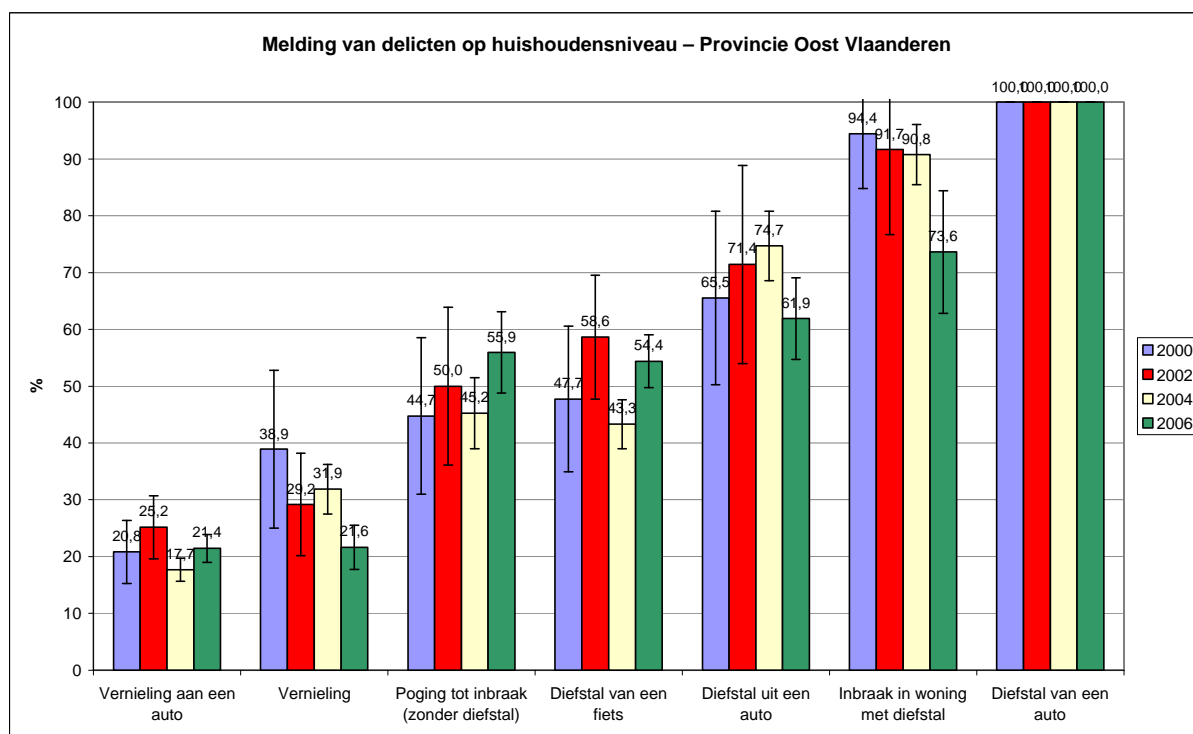

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Oost-Vlaanderen (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Vernieling en schade aan voertuigen maken nog altijd weinig deel uit van de meldingen (beide ongeveer 21,5%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen vaker gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 70% en meer terug.

Wanneer we de cijfers van 2006 vergelijken met die van de vorige Veiligheidsmonitor in 2004, zien we verschillende significante verschillen voor de provincie Oost-Vlaanderen.

Er is een daling van het percentage meldingen van vernielingen (32% naar 22%), van diefstallen uit auto's (75% naar 62%) en van inbraken in woningen met diefstal (91% naar 74%). Zijn toegenomen: het aantal meldingen van poging tot inbraak (45% in 2004 naar 56% in 2006), van fietsdiefstallen (43% naar 54%) en van vernieling aan een auto (18% naar 21%).

Ten opzichte van de veiligheidsmonitor in 2000 is er voor de meeste delicten op huishoudniveau in 2006 geen significant verschil in de meldingsbereidheid, tenzij bij "vernieling" en "inbraak in woning met diefstal"; deze delicten maakten in 2006 minder het voorwerp uit van een melding bij de politiediensten dan bij de enquête in 2000 (respectievelijk 22% - 39% en 74% - 94%). De terugval in het aantal meldingen situeert zich tussen 2004 en 2006.

Men kan waarnemen dat de meldingsbereidheid voor autodiefstal doorheen de jaren omstreeks 100% ligt en quasi niet evolueert. We dienen hier echter voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen over "autodiefstal" zeggen dat alle (bevroegde) huishoudens in de provincie Oost-Vlaanderen die hiervan slachtoffer zijn geworden, dit hebben gemeld aan de politie.

Aangifte

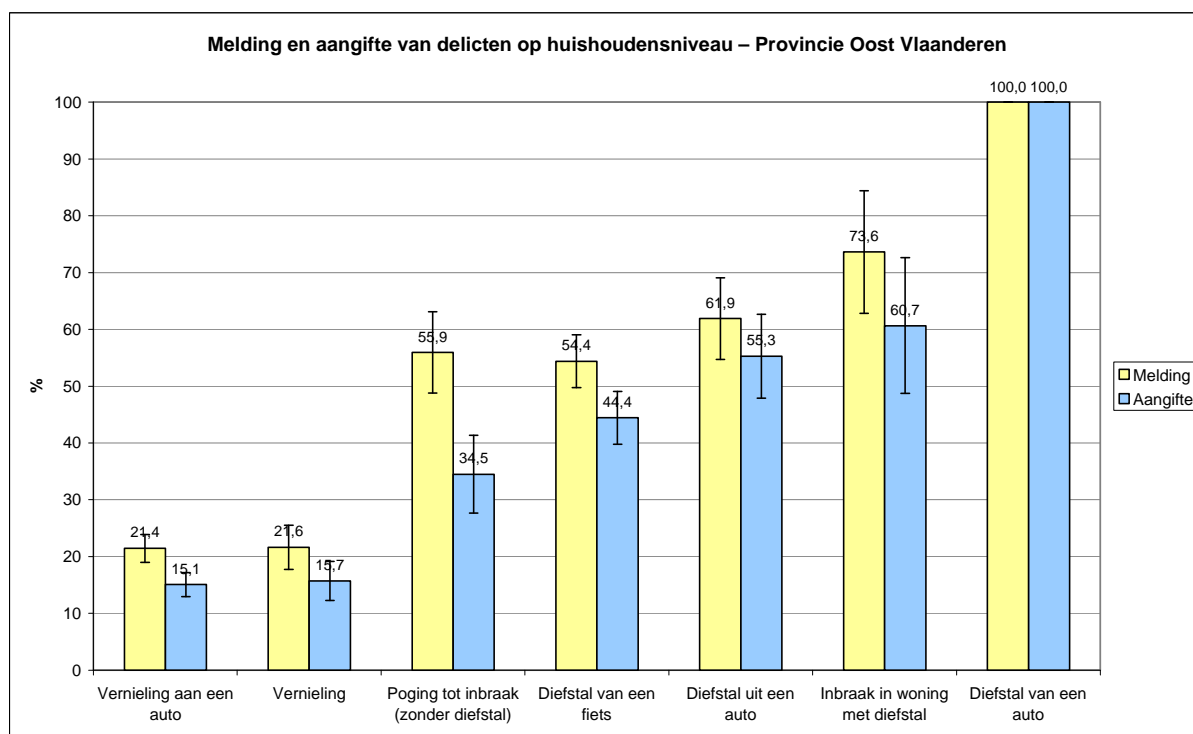

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoonde dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Er is voor de meeste delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften in de provincie Oost-Vlaanderen.

Zo wordt 56% van de inbraakpogingen aan de politie gemeld, doch slechts 35% wordt geverbaliseerd.

Bij “diefstal uit een auto” is het verschil niet statistisch significant; het percentage meldingen en het percentage aangiften ligt dicht bij elkaar.

Ook voor de autodiefstallen is er tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage geen significant verschil waar te nemen. We dienen hier echter opnieuw voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen zeggen dat alle (bevraagde) slachtoffers (op huishoudensniveau) in de provincie Oost-Vlaanderen die de diefstal van hun auto zijn gaan melden bij de politie, daarbij tevens een PV hebben ondertekend.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (29%) dan de delicten op huishoudensniveau (35,5 %).

De meeste delicten bereiken het meldingspercentage van 50% niet. De delicten, die het vaakst worden gemeld zijn: diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging (54%), vluchtmisdrijf in het verkeer (46%) en diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (43%). De andere categorieën van delicten op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. Vooral seksuele delicten en bedreigingen met lichamelijk geweld worden weinig gemeld (respectievelijk 10% en 14%).

De meldingsbereidheid in 2006 is ten opzichte van 2004 voor verschillende delicten niet significant gewijzigd.

Meldingen voor feiten van lichamelijk geweld zijn echter significant gedaald in 2006: van 37% in 2004 naar 23%. Hiermee zet zich de dalende tred – sedert de eerste bevraging – verder. Ook het aantal meldingen van bedreigingen met lichamelijk geweld gaat, vergeleken met 2004, in 2006 significant naar beneden (20% naar 14%).

Daarentegen is de meldingsbereidheid voor vluchtmisdrijf in het verkeer, dat in 2002 een terugval kende, in 2006 significant gestegen: van 33% naar 46%.

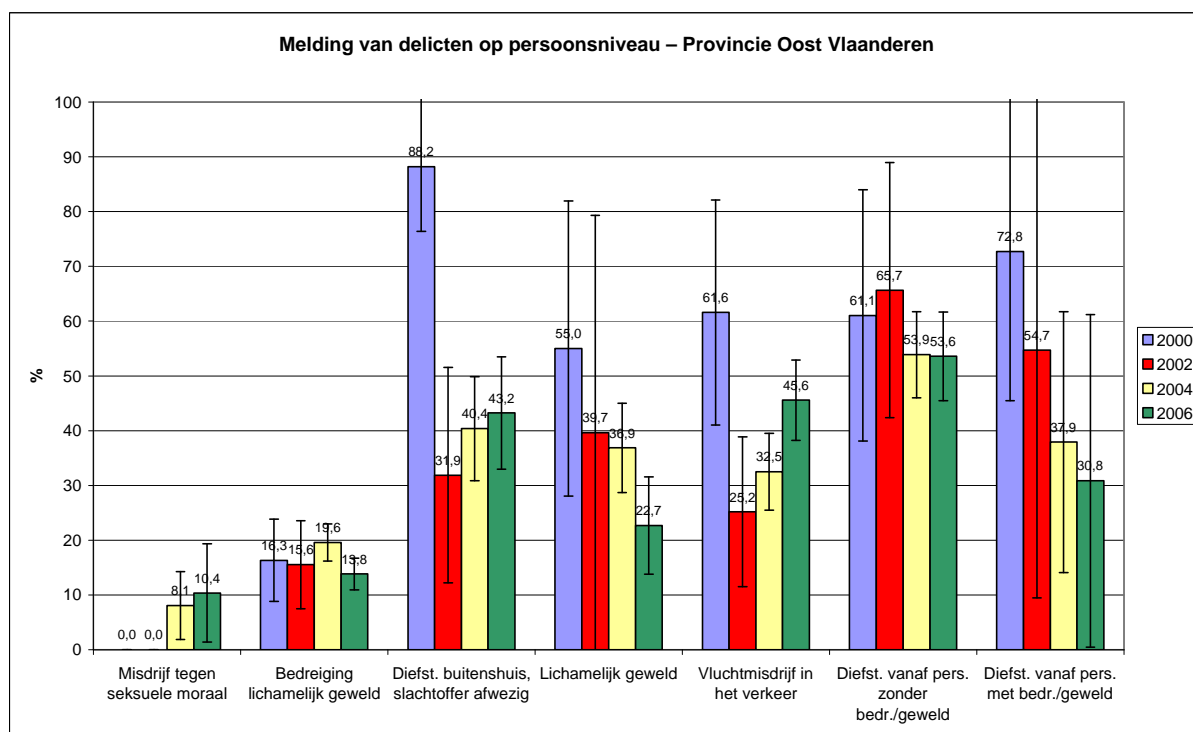

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Oost-Vlaanderen. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

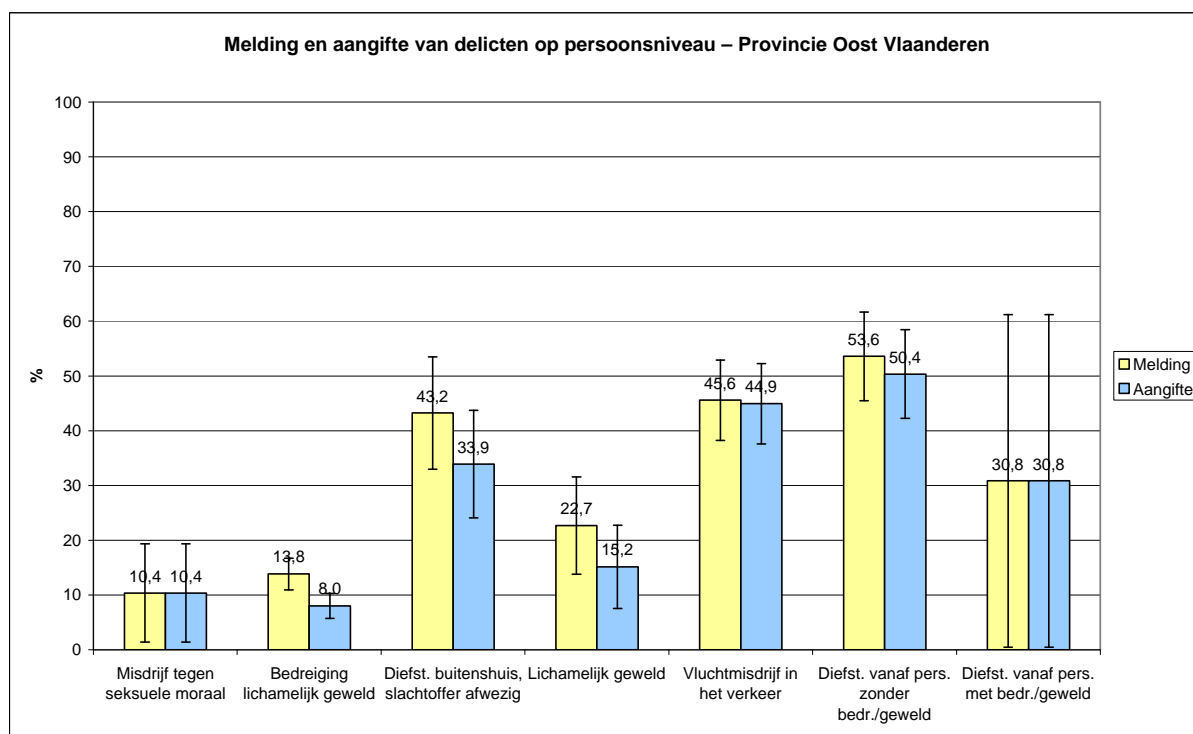

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 21% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 79% (grey number van 8%).

In de provincie Oost-Vlaanderen verschillen de aangiftepercentages niet op statistisch significante wijze van de melding, met uitzondering van de bedreigingen met lichamelijk geweld. 14% van de slachtoffers meldt de feiten van bedreiging met fysiek geweld aan de politie, doch slechts bij 8% wordt er ook een PV van aangifte opgesteld.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Oost-Vlaanderen heeft drie vierde (75%) van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

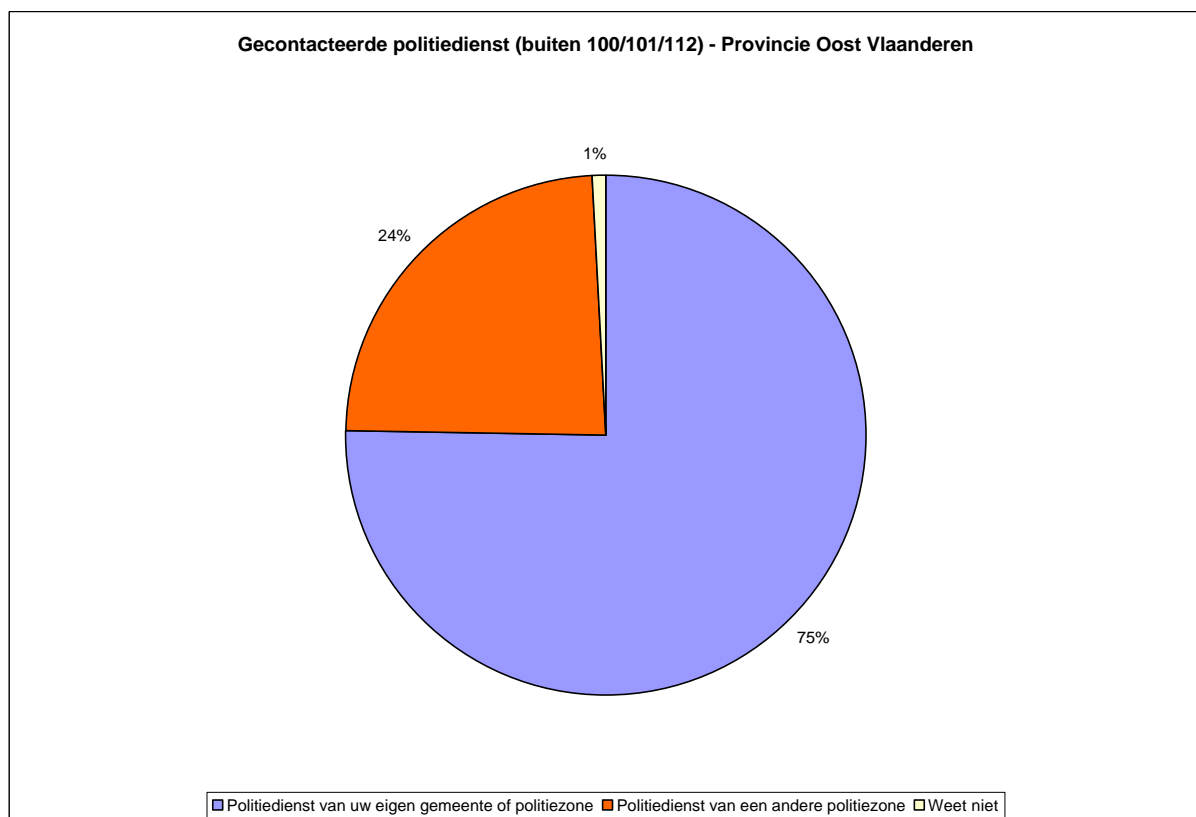

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Oost-Vlaanderen. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (63% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (21,5% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Oost-Vlaanderen.

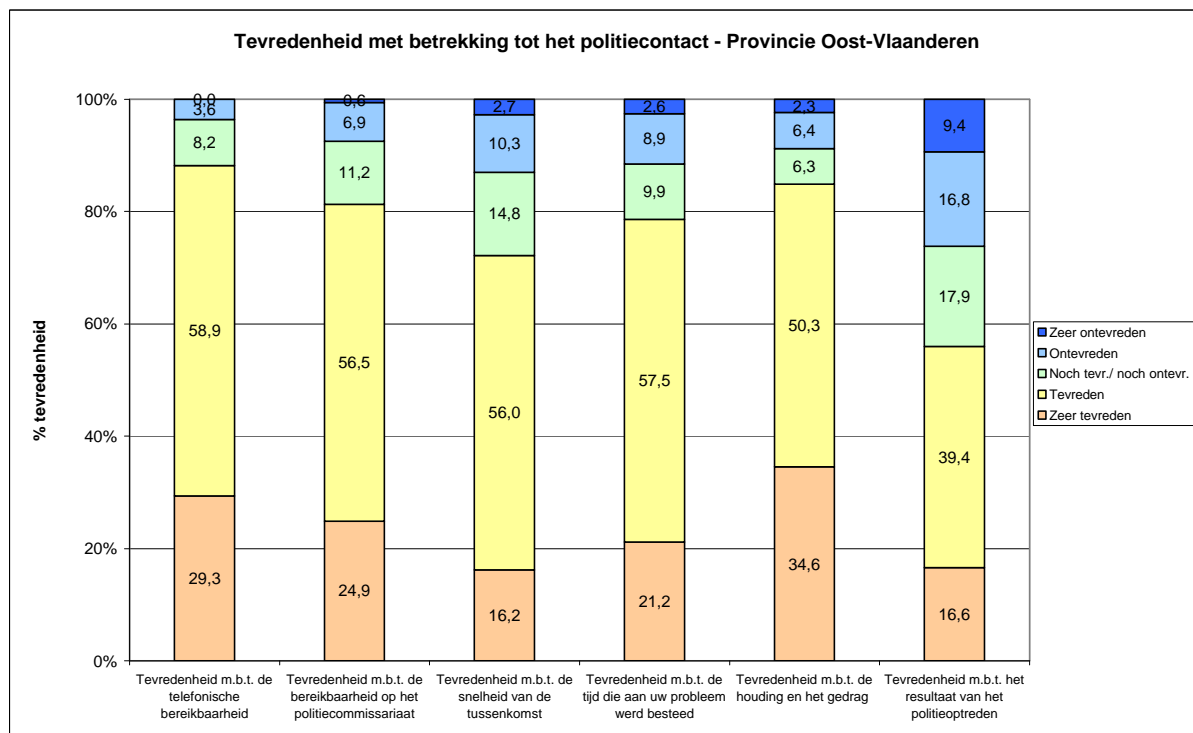

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (88% is tevreden tot zeer tevreden), de houding en het gedrag van de politie (85% is tevreden tot zeer tevreden hierover) en de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (81% is hierover tevreden tot zeer tevreden) in de provincie Oost-Vlaanderen.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de tijd die aan hun probleem werd besteed (79%), de snelheid van de tussenkomst (72%) en het resultaat van het politieoptreden (56%). Daarentegen was 26% van de respondenten (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie Oost-Vlaanderen op alle vlakken meer tevreden over het politiecontact naar aanleiding van hun laatst overkomen delict. Het verschil is telkens – op de bereikbaarheid op het politiecommissariaat en het resultaat van het politieoptreden na – statistisch significant.

Ook de globale tevredenheid ligt significant hoger in Oost-Vlaanderen dan op federaal niveau.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Oost-Vlaanderen, bedraagt 27%. Het betreft in 84% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 76% van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 81% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 82% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 72% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

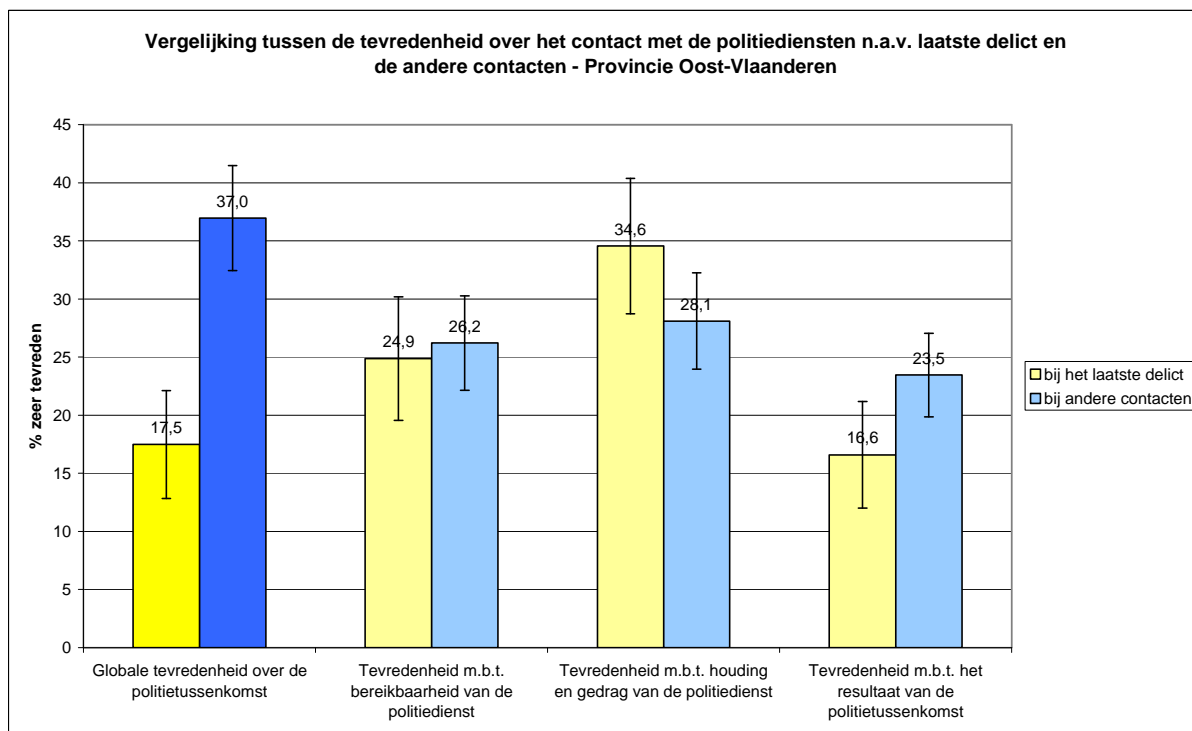

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Oost-Vlaanderen (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ zijn er verschillen waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring,...). Globaal gezien zegt 37% van de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 17,5% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Er is een verschil met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (17%) dan niet-slachtoffers (23,5%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de ‘houding en het gedrag van de politiedienst’ is verschillend; van de slachtoffers is 28% zeer tevreden hierover, tegenover 35% van de niet-slachtoffers.

Met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is er geen statistisch significant verschil tussen slachtoffers en niet-slachtoffers.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctيونeren

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

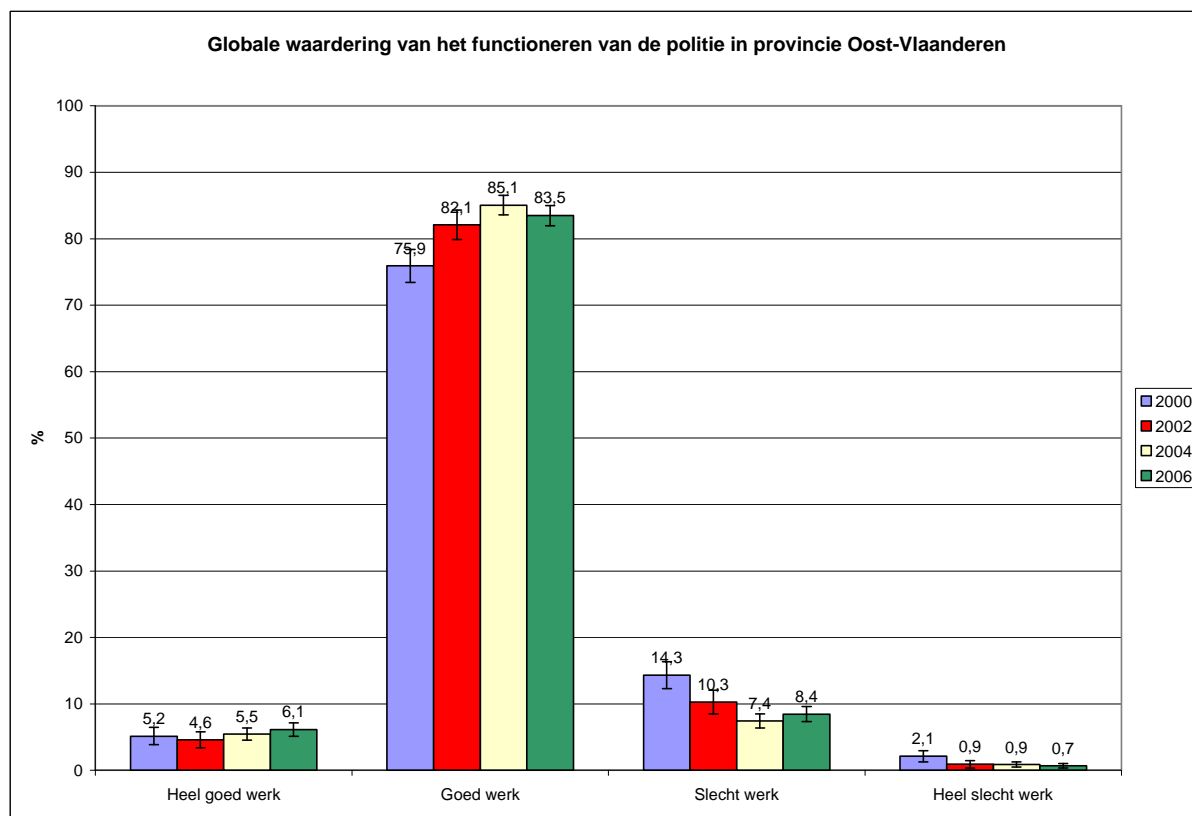

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Oost-Vlaanderen meent 90% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat ligt iets hoger dan het federale percentage; het verschil is statistisch significant. 9% van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is ongeveer gelijk gebleven tussen 2004 en 2006 in de provincie Oost-Vlaanderen (90,5% in 2004). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 90% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, gedaald van 16% in 2000 naar 9% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

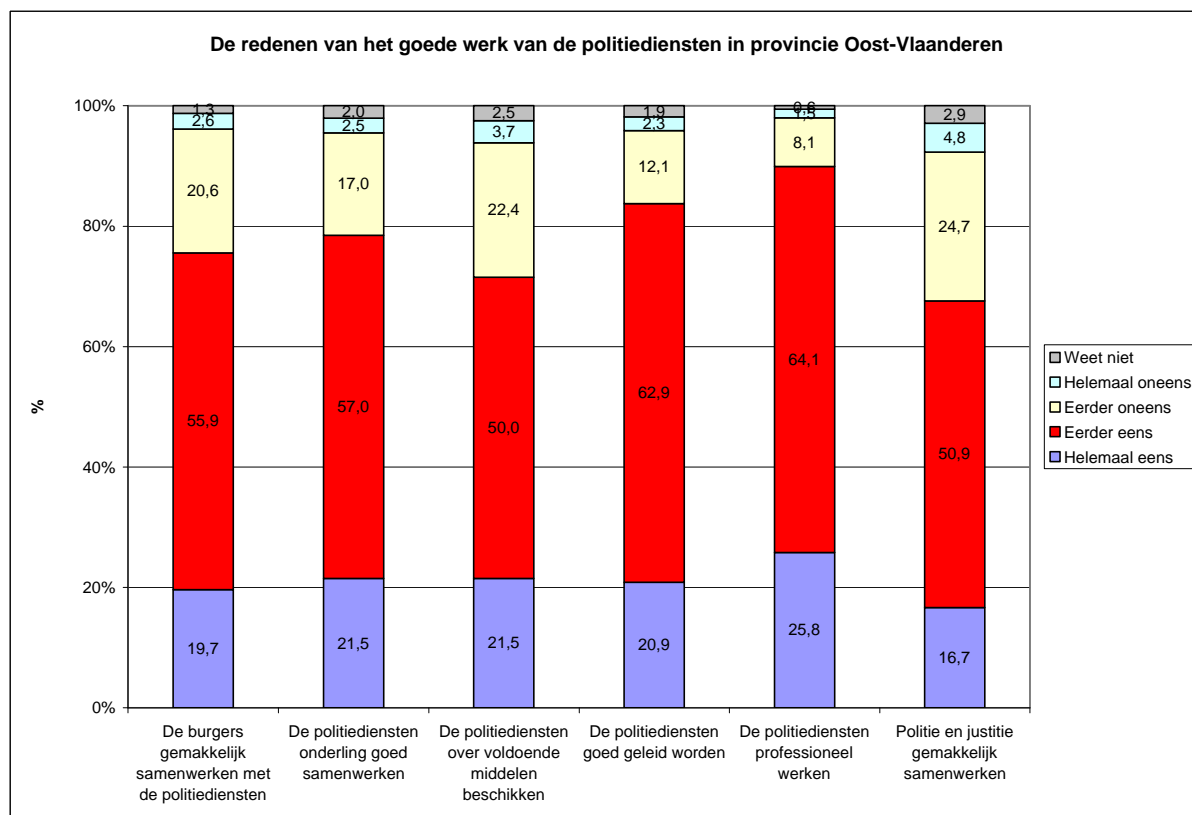

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (90% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (84%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking tussen de politiediensten (78,5%) en met de burgers (75,5%) aan.

De inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 71,5% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de politie over voldoende middelen beschikt. Tenslotte blijkt dat 68% van de bevolking vindt dat de samenwerking Politie/Justitie bijdraagt tot de kwaliteit van het werk.

De percentages voor de verschillende items liggen in de provincie Oost-Vlaanderen significant hoger (men is het er telkens vaker (helemaal) mee eens dat het genoemde item bijdraagt tot de kwaliteit van het politiewerk) dan deze op het federale niveau, met uitzondering van “de burgers gemakkelijk samenwerken met de politiediensten”.

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

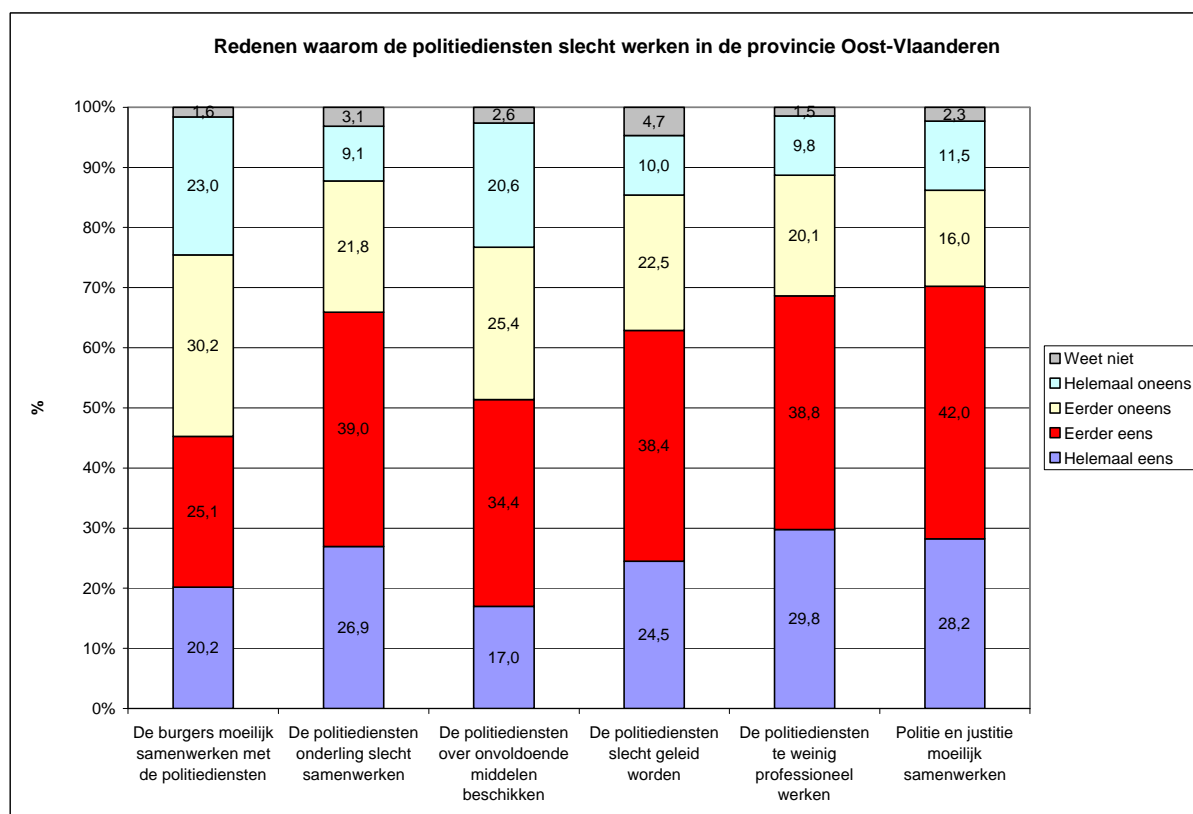

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De drie voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie Oost-Vlaanderen als de drie belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. Concreet wijt 70% van de respondenten in de provincie Oost-Vlaanderen die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, dit aan een slechte samenwerking tussen Politie en Justitie. 69% van de respondenten vindt dat de politie onvoldoende professioneel werkt en 66% meent dat de politiediensten onderling slecht samenwerken. Over de overige items was men iets minder eensgezind; zij werden in mindere mate genoemd.

De percentages in Oost-Vlaanderen verschillen niet op significante wijze van deze op federaal niveau.

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

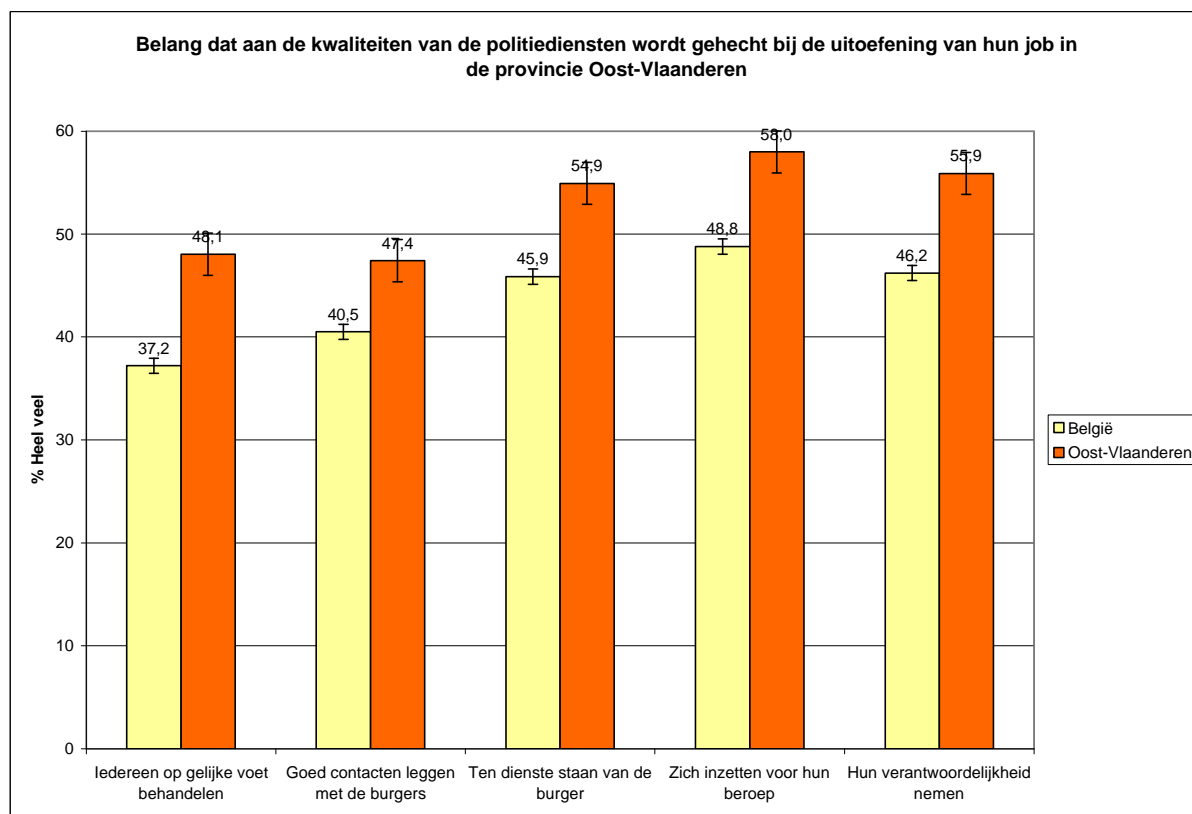

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Oost-Vlaanderen in 2006 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Oost-Vlaanderen geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en het leggen van goede contacten met de burgers en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

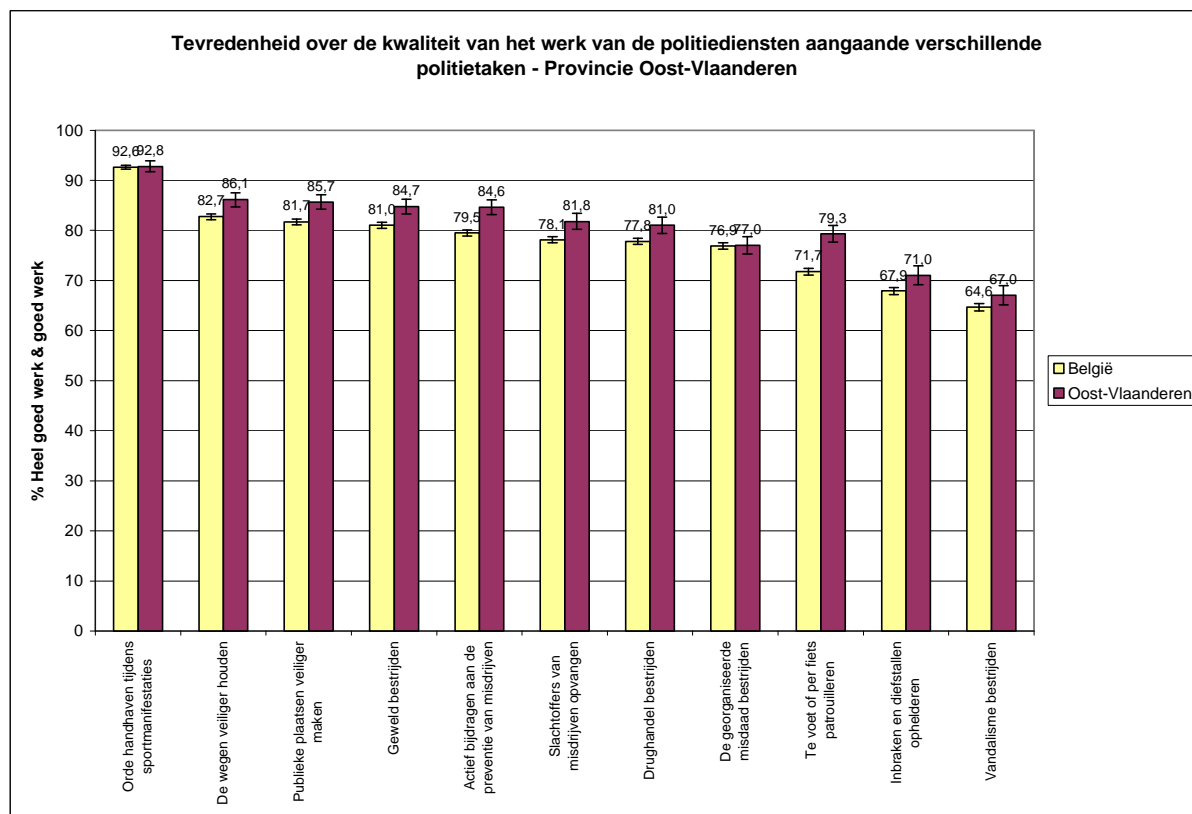

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie Oost-Vlaanderen gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **93%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties en dit zowel op provinciaal niveau als op federaal niveau.

Ongeveer **85%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden en actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

Omstreeks **80%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drugshandel en het patrouilleren te voet of per fiets.

Het minst (ongeveer **65% à 70%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie Oost-Vlaanderen doorgaans meer gewaardeerd. Op twee na, ligt de score van de verscheidene taken in de provincie significant hoger dan op federaal niveau.

7.6. De wijkagent

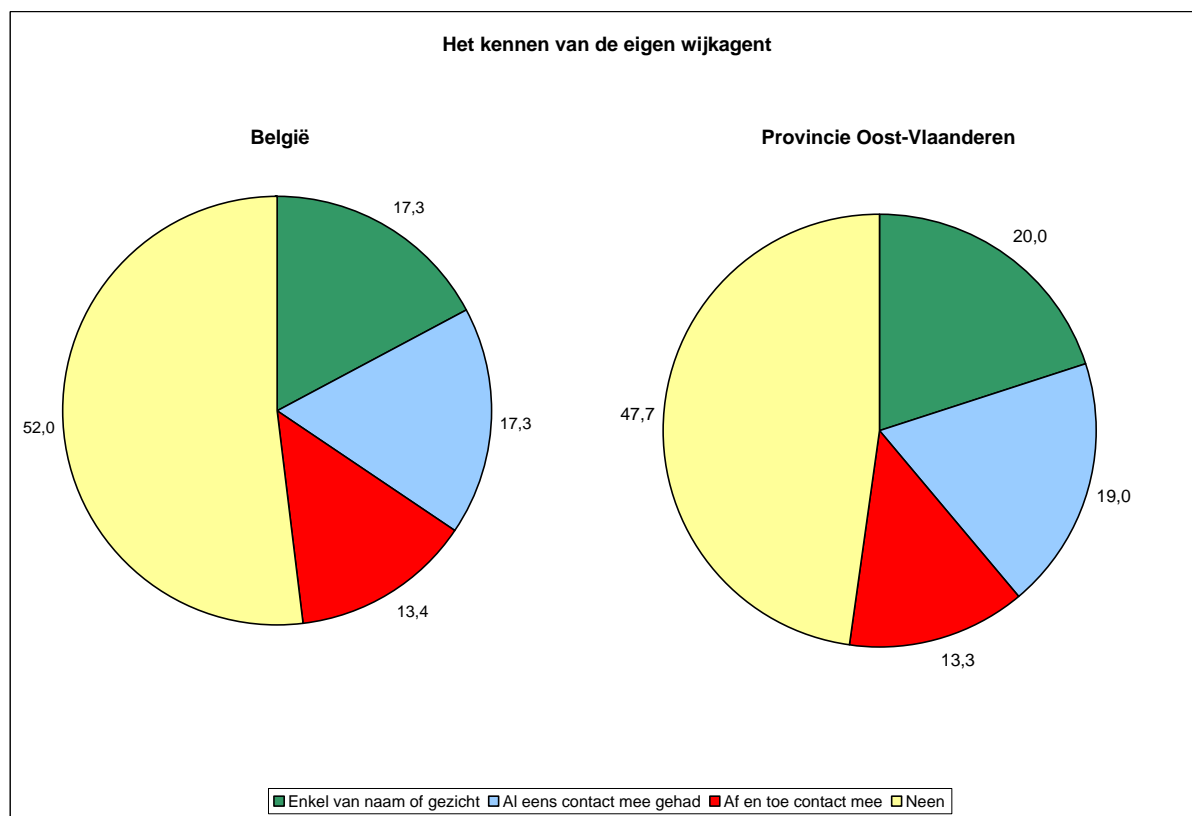

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in de provincie Oost-Vlaanderen (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%). In de provincie Oost-Vlaanderen is dit iets minder dan de helft: 48%. Niettemin zou 31% van de Oost-Vlaamse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

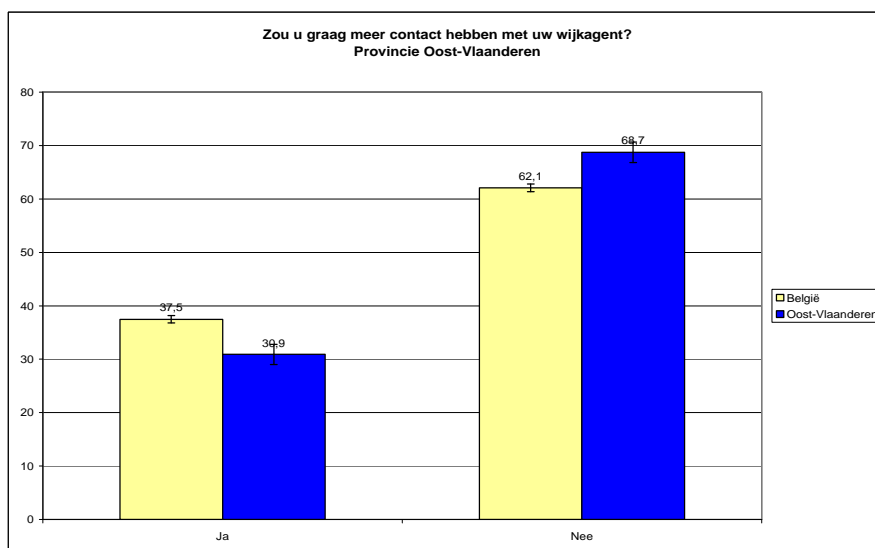

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)

Van de respondenten in de provincie Oost-Vlaanderen die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 20% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 13% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.